

PLÁN PÉČE PRO PŘÍRODNÍ PAMÁTKU ZLATNICE PRO OBDOBÍ 2000 - 2009

(plán péče pro chráněné území podle § 38 zákona ČNR číslo 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhlášky číslo 395/1992 Sb.)

1. ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE (§10 odst. (3) písm. a) vyhlášky)

Název území: Zlatnice
Kategorie: přírodní památka (původně podle zák. 40/56 Sb. chráněný přírodní výtvor)
Vyhlášeno: vyhláškou NVP č. 5/1968 Sb. NVP ze dne 29.4.1968
Katastrální území: Dejvice   **Obvod:** Praha 6

Magistrát hl. m. Prahy
odbor životního prostředí
Mariánské nám. 2
Praha 1 18/

Údaje z katastrálního operátu:

Chráněné území:

parc. č.	k.ú.	výměra	vlastník	využití
1683	Dejvice	3 696	Ishola Suzann, Kanada Vancouver Port Moody, 134-101 Parkside drive Isholová Andrea, P5 Zborovská 68/124	lesní pozemek
1684	Dejvice	29 026	Ishola Suzann, Kanada Vancouver Port Moody, 134-101 Parkside drive Isholová Andrea, P5 Zborovská 68/124	lesní pozemek

Celková výměra: 3,272 ha

Výměra nelesní části: 0.880 ha

Výměra lesní části: 2.392 ha

Ochranné pásmo: pro toto území není stanoveno

Hlavní předmět (motiv) ochrany:

- přírozená lesostepní a vřesovištní společenstva rostlin a živočichů
- význačný krajinný útvar skalního ostrohu

Cíl ochrany:

Zavedení způsobu hospodaření, který zajistí zachování podmínek pro existenci ohrožených specifických fytoocenóz a zoocenóz, které se zde vyvinuly vlivem tradičního hospodaření (extenzivní pastvou) v minulosti a zabrání jejich zániku umělým zalesněním nebo nekontrolovanou přírodní sukcesí. Zachování významného geomorfologického útvaru včetně jeho uplatnění na krajinném rázu lokality.

2. CHARAKTERISTIKA CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ VE VZTAHU K HLAVNÍMU MOTIVU OCHRANY (§10 odst. (3) písm b) vyhlášky):

Přírodní podmínky:

Geologickou stavbu území tvoří výrazný skalní ostroh vypreparované tvrdé buližnickové vločky v proterozoických břidlicích. Část povrchu kryje drobná zazemněná suť.

Jádro území tvoří skalnatý hřbet a jeho úpatí ve střední části. Vřesoviště, které původně, při vyhlášení tohoto chráněného území, zabíralo převážnou část skalního hřbetu, bylo dnes výrazně omezeno rozšiřujícími se porosty teplomilných keřů, neuváženým zalesněním části plochy v minulosti a rychlým přirozeným náletem dřevin (bříza, jeřáb, dub zimní). Dnes tvoří vřesoviště jen malou plochu ve spodní části. Druhy teplomilných trávníků (*Festuca rupicola*, *Anthericum liliago*, *Erysimum crepidifolium*, *Tithymalus cyparissias*, *Verbascum lychnitis*, *Poa angustifolia*, *Sedum maximum*, *Carex humilis*, *Arrhenantherum elatius*) a druhy lesních lemů a lesů (*Brachypodium pinnatum*, *Stellaria holostea*, *Poa nemoralis*, *Hieracium racemosum*, *Hieracium murorum*) se dnes vyskytují jen na drobných ploškách podle vyšlapané pěšinky procházející tímto územím. V horní části skalnatého hřbetu se zachoval fragment teplomilné doubravy se starými břeky (*Sorbus torminalis*). Zbytek území zaujímá druhotný les relativně příznivého druhového složení (bez akátu a jiných introdukovaných dřevin). Na úpatí skalnatého hřbetu lze rozeznat zbytek rozsáhlejší pastviny, která si dosud zachovává značné druhové bohatství včetně rostlinných druhů, které rostou v celém Šáreckém území pouze zde, nebo jen na několika málo dalších lokalitách. Tento zbytek pastviny však pozvolna přirozeně zalesňuje a zaniká. V posledních letech se v tomto ChÚ již nedaří některé druhy, které zde dříve rostly, najít. Významné je zejména vymizení koniklece (*Pulsatilla pratensis*), čilimníku (*Chamaecytisus ratisbonensis*) a rozrazilu (*Veronica officinalis*). Na druhé straně do tohoto území proniklo i několik nových druhů. Vedle nežádoucích ruderalních druhů a druhů splanělých z okolních zahrádek, zde byly také nově nalezeny druhy, které do zdejších fytoocenóz "patří" - *Allium vineale*, *Primula veris* a údajně též *Campanula gentilis*.

Bryologický průzkum území, provedený v r. 1992 Jiřím Váňou, hodnotí lokalitu co do počtu druhů (4 druhy jätrovek a 17 druhů mechů) jako bryologicky nezajímavou. Pozoruhodný je však výskyt vzácnějšího druhu vřesovišť a rašelinišť *Omphalina pseudoandrosacea*, který představuje prvý nález v Praze.

Průzkumy některých skupin bezobratlých (J. Pulpán - střevlíkovití 1988, Petr Číla - Lepidoptera 1994, Vojen Ložek - měkkýši 1994) nezjistily v tomto ChÚ žádné pozoruhodné druhy a také počet nalezených druhů hodnotí jen jako průměrný nebo dokonce podprůměrný. Jan Němec a kol. naopak v publikaci Chráněná území ČR 2 některé pozoruhodné druhy hmyzu uvádí (střevlíčci *Notiophilus germinyi*, *Trechus obtusus*, *Amara infima*, *Cymindis axillaris*; stepní mandelinka *Coptocephala rubicunda*, vzácný nostec *Tychius lineatus*, na vřesu žijící mandelinky *Lochmaea suturalis*, *Allica oleracea breddini*, oba druhy otakárek a žlutásek jižní).

Zásadní vlivy lidské činnosti v minulosti:

Celá oblast Šárky se nachází ve starosídelní oblasti, kde člověk zasahoval do vývoje vegetace po sedm tisíciletí. S výjimkou skalních stepí na nepřístupných místech zde veškeré plochy nějakým způsobem dlouhodobě ovlivňovala činnost člověka - pastevce, spotřebitele dřeva i rolníka. Lesy na přístupných plochách zmizely už dávno jednak proto, že v okolí Prahy byla velká potřeba dřeva, a pak také proto, že je přeměňoval na pole, sady, vinice a pastviny. Proto zde odedávna mozaika otevřených ploch různého druhu byla doplněna jen nevelkými lesními porosty. Šárecká oblast byla

trvale osídlena od nejstaršího pravěku (osídlení paleolitickým člověkem, neolitická keramika volutová). Od neolitu je zde trvalé osídlení rolnické a pastevecké.

Převážná část tohoto území byla původně využívána jako pastvina a chyběly zde významnější lesní porosty. Běžnou praktikou bylo na pastvinách vypalování stařiny. Rozptýlená pastva zde doznívala ještě v letech po 2. světové válce - jednotlivé kozy. V celé šárecké oblasti byly tedy lesní porosty ještě na počátku století vzácností. K zalesňování oblasti došlo až na počátku tohoto století konkrétně na řešeném území proběhly neuvážené zalesňovací akce ještě v době vyhlášení ochrany (tedy v šedesátých letech). Na rozdíl od zalesňovacích akcí na počátku století, kdy k zalesnění byly využívány ve velké míře nevhodné introdukované dřeviny, převážně akát a borovice černá, k zalesnění na území tohoto ChÚ a v jeho bezprostředním okolí byly použity domácí dřeviny v relativně příznivé druhové skladbě. Přesto tyto výsadby spolu s ustávající extenzivní hospodářskou činností (pastva) způsobily zničení velké části cenných xerothermních formací.

3. NEGATIVNÍ VLIVY (ČINITELE) A MOŽNÁ NEBEZPEČÍ DALŠÍHO OHROŽENÍ (§ 10 odst. (3) písm. c) vyhlášky):

Hlavní ohrožení spočívá především v zarůstání území, které je důsledkem změny obhospodařování ploch. V době počínající nástupem "socializace" zemědělství až dosud se plochy, tvořící ChÚ, přestaly prakticky zemědělsky využívat, neprovozuje se zde pastva a bylinné porosty se ani nesečou. To znamená, že přestala působit činnost, která po staletí, či spíše tisíciletí, toto území formovala. Nesklízená travobylinná společenstva postupně mění svoje složení a převládají agresivní trávy. Dalším důsledkem absence zemědělského hospodaření je pozvolná sukcese křovin a stromů. Tuto situaci ještě zhoršují lesnické výsadby a zařazení původně nelesních ploch do LHP. K nežádoucí eutrofizaci půdy přispívá také znečištění ovzduší, zejména NO_x produkované intenzivní automobilovou dopravou v Praze.

Na styku se zastavěným územím dochází pravidelně k ohrožení přírodních ploch černými skládkami. Specifické ohrožení zde představují černé skládky zahradního odpadu, které zde zakládají někteří neukáznění majitelé okolních zahrádek. Tento odpad totiž pravidelně obsahuje semena a vegetační orgány likvidovaných plevelů, ale také kulturních okrasných rostlin, které se pak šíří do chráněného území a ruderalizují ho.

4. NÁVRHY NA OPATŘENÍ K VĚDECKÉMU A KULTURNĚ OSVĚTOVÉMU VYUŽITÍ (§10 odst. (1) písm. e) vyhlášky):

Oblast Šáreckého údolí je velmi významná z hlediska příměstské rekreace obyvatel Prahy. Rekreacní využití je však nutné zásadním způsobem regulovat a usměrňovat. Rekreacní využití tohoto ChÚ je nevhodné vzhledem k nebezpečí nadměrného narušování půdního krytu a vzniku eroze.

5. NÁVRHY REGULAČNÍCH A ASANAČNÍCH OPATŘENÍ (§10 odst. (1) písm.a), b), c), d), f), odst. (4) písm. a), b), odst. (5) písm. a), b) vyhlášky)

Vymezení územních jednotek:

Vymezené územní jednotky jsou graficky znázorněny na mapě v příloze. Rozdělení územních jednotek na nelesní a lesní neodpovídá jejich zařazení do LHP hl.m. Prahy a ani evidenci v katastru nemovitostí, ale odpovídá pouze skutečnému (respektive cílovému) fyziotypu. Důvodem je nesoulad mezi zařazením pozemků, tvořících toto ChÚ, do LHP a jejich evidenčním stavem v katastru nemovitostí na jedné straně, a mezi skutečným (resp. žádoucím) stavem území. Všechny (oba) pozemky, tvořící toto ChÚ, jsou vedny jako lesní pozemky. To je v rozporu s hlavním motivem ochrany tohoto území, kterým je ochrana vřesoviště a stepního společenstva, tedy bezlesí. Vymezené územní jednotky tedy mají zvláštní číselné označení podle tohoto plánu péče nezávislé na označení porostní skupiny v LHP. Pro další práci byly vylišeny tyto územní jednotky:

Nelesní pozemky

- N1 Teplomilné křoviny s fragmenty stepní vegetace
- N2 Vřesoviště

Lesní pozemky

- L1 část porostní skupiny 367C51
- L2 porostní skupina 367C52

Návrh opatření podle jednotlivých územních jednotek:

NELESNÍ POZEMKY

N1 Teplomilné křoviny s fragmenty stepní vegetace

Asanační:

Podíl keřů na této ploše byl v minulosti minimální a cílem je postupně zde obnovit stepní vegetaci, která již přežívá jen v nepatrných fragmentech. Postupná likvidace keřových porostů by měla umožnit i opětovné rozšíření vřesoviště ve spodní části skalnatého hřbetu. Keře je nutné likvidovat postupně, nejlépe tak, že se každý rok odstraní na obou stranách pěšinky, procházející územím, asi 3 až 5 m široký pruh keřů. Přednostně likvidujeme druhy se zvýšenou expanzivností, kdežto druhy, které se tak nešíří, alespoň v omezeném počtu jedinců v porostu dočasně necháváme a likvidujeme je teprve v dalších letech. Kořenová konkurence ponechaných druhů pomáhá likvidovat druhy expanzní a v případě, že likvidaci nezvládneme, je reálná šance, že se sice křovina obnoví, ale už bez těchto expanzních, dál se šířících druhů. Pokud se na ploše objeví některé méně běžné, nebo dokonce vzácné druhy keřů (*Cotoneaster integerrimus*, *Chamaecytisus ratisbonensis*), tak je nelikvidujeme vůbec, ale naopak chráníme! Na ploše mohou zůstat trvale jednotlivé exempláře i ostatních druhů domácích keřů, perspektivně by však neměly tvořit souvislé porosty a pokrývat více než 10 až 15% plochy s výjimkou okraje lesa, kde je keřový lem žádoucí. Keře je možné vytínat nebo vytrhávat.

K vytínání keřů jsou vhodné pákové nůžky na stříhání křoví, pila na silnější kmeny. Důležité je

odstraňovat větve keřů co nejdříve u země tak, aby uvolněnou plochu bylo možné v následujících letech kosit. Pokud necháme na ploše delší pařízky, znemožníme sečení a porost se v příštím roce promění v neprostupnou směs zmlazených keřů a bylin, které po prosvětlení porostu neobvykle energicky vyraší. Proto není možné ponechávat pařízky ani v případě, že je ošetříme vhodným herbicidem. Aplikace herbicidu na řezné plochy nebo i na listnaté větve keřů je účinný způsob, jak zabránit obrázení ponechaných pařízků a kořenů. Vhodné jsou herbicidy na bázi glyphosatu (např. Roundup). Aplikace herbicidu musí být prováděna s maximální opatrností pomocí malého štětce.

Klučení keřů i s kořeny vypadá sice jako velmi drastický zásah, ale je velmi dobrým způsobem likvidace keřů. Vytrháváním lze likvidovat právě expandující trnku na skalnatých stráních. S kmínkem se většinou kupodivu snadno podaří vyrvat i velký kus plazivého kořání. Tento zásah je nutno provádět v zimě, kdy je dřevo křehčí a ošetřená vegetace má čas a vláhu k regeneraci. Do jara se také slehne rozrušená půda.

Zapojení a druhové složení stromového patra je rovněž nevyhovující. Je nutno provést radikální probírky a dosáhnout velmi řídkého mezernatého zápoje s jen ojedinělými stromy charakteru soliter. Při probírkách je nutné odstranit především skupinku modřínů na vrcholku a naopak šetřit vzácnější teplomilné stromy (jeřáb muk) a duby.

Regulační:

Regulační management musí řešit pravidelné odstraňování vytvořené organické hmoty, otevírat nezbytné meziprostory pro klíčení semen a přirozenou regeneraci porostu a bránit zarůstání dřevinami. Toho lze dosáhnout buď občasným kosením a mechanickou likvidací keřů, nebo pastvou. Pastva, ke které by se mělo použít stádo o počtu asi 5ti ks smíšené z koz a ovcí, je mnohem dokonalejším způsobem péče. Zraňování půdy jejich kopýtky při pastvě, které je jinak nenapodobitelné, vytváří vhodné podmínky pro klíčení semen a regeneraci porostu. Zvířata spásají i mladé výhonky dřevin a brání jejich rozrůstání. Pastva (i případné kosení) musí probíhat na jaře v době, kdy je porost ještě svěží.

N2 Vřesoviště

Asanační:

Stav vřesu v centru plochy, kde se zachoval, je překvapivě dobrý. Znepokojující je zmenšování plošného rozsahu vřesoviště a množství mladých semenáčků stromů a keřů na ploše mezi vřesem. Asanační zásah je nutné zaměřit na likvidaci keřů a stromů, kterými tato plocha neúměrně zarůstá a na opětovné postupné rozšiřování prostoru vřesoviště. Celá vymezená územní jednotka by měla mít víceméně charakter bezlesí jen s ojedinělými soliterními výstavky dubů či muku.

Zároveň je nutné vytvořit podmínky pro vyklíčení semen vřesu a obnovu zaniklého porostu. Obnova vřesu ze semen, kterých je v půdní semenné bance obrovská zásoba, je komplikovaná, protože klíčení semen je inhibováno surovým humusem. Semena vřesu klíčí pouze na minerální půdě a proto je třeba humus odstranit. Při likvidaci nežádoucích náletů stromů a keřů se proto nebráníme narušení půdního krytu, ke kterému dochází např. při vytrhávání celých keřů nebo menších semenáčků stromů. Pokud při likvidaci náletů nedojde k dostatečnému narušení půdního povrchu, přistoupíme k vypalování plochy tak, jak se to provádělo i v minulosti. Vypálením se odstraní na ploše stařina včetně a surového humusu. Část semen vřesu v semenné bance se nahřeje na právě správnou teplotu a zruší se jejich dormance. Po vypálení nalézáme na stanovišti nejprve porost metličky křivolaké, kterou po jednom nebo dvou letech nahradí hustý porost semenáčků vřesu, které brzo v porostu převládnu. Vypalování je možné provést po řádné předchozí organizační přípravě v období prosinec až únor. Organizace zásahu musí být připravena tak, aby bylo možno akci uskutečnit okamžitě, jakmile pro to nastanou vhodné klimatické podmínky, které mohou v průběhu

zimy trvat třeba jen několik málo dní. Podmínkou pro bezpečné použití ohně je teplota pod bodem mrazu (alespoň -5, lépe -10°C). Vypalování je nutné provádět po malých částech v místech, kde lze předpokládat, že se v půdě nachází dostatek semen vřesu ze sousedních zachovalých porostů.

Regulační:

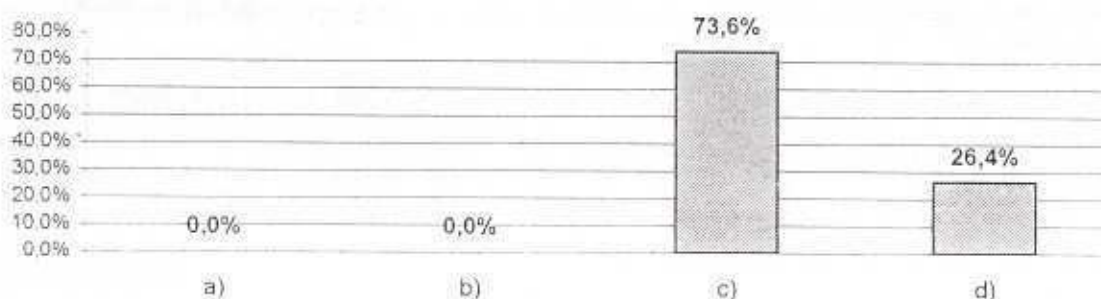
Regulační management musí zabránit nežádoucímu zarůstání vřesoviště přirozenou sukcesí a zajišťovat soustavné zmlazování (regeneraci) keříčků vřesu. Vřes je adaptován na pastvu, při které jsou odstraňovány růstové vrcholy. Tím je vyvolávána tvorba postranních pupenů, keříček vřesu tak stále regeneruje a jeho věk se prodlužuje. Bez pastvy růstový vrchol dorůstá až třeba do půl metru, proces regenerace ale ustane a vřes po čase odumírá. Nejvhodnějším postupem zajišťujícím soustavnou regeneraci vřesu je každoroční přepásání pozemku několika kusy koz a ovcí (cca 2 kozy a 2 ovce). V případě, že se nepodaří pastvu realizovat, je nutné klučit nálety stromů a keřů ručně a regeneraci vřesu zajišťovat systematickým vypalováním nejstarších částí porostu. Vypálením se odstraní přerostalé odumírající keříky vřesu včetně a surového humusu. Část semen vřesu v semenné bance se nahřeje na právě správnou teplotu, zruší se jejich dormance a po dvou letech na spáleništi nacházíme hustý porost nových semenáčků. Při menší teplotě ohně (za nízkých teplot vzduchu a při větru) dochází k regeneraci vřesu z bazálních částí stonku starých keříků. Takto většinou regenerují pouze keříky středně staré, vysoké přestarlé keře ani po přejití ohněm neregenerují. Jiné "citlivější" způsoby zásahů (např. ručním ostříhávání keříků) nepřinášejí žádoucí efekt, protože se nedocílí odstranění surového humusu jako hlavní podmínky pro vyklíčení semen. Vypalování jako součást regulačního managementu by nemělo být prováděno na více než 1/10 plochy. Nálety nežádoucích dřevin je vhodné likvidovat co nejdříve, v době, kdy je ještě možné vytrhávat je i s kořeny (opět nejlépe v zimním období). Vytržením se naruší půda a na povrch se dostane minerální substrát bez surového humusu. Tím se také usnadní regenerace vřesu ze semenné banky.

LESNÍ POROSTY

Rozbor současného stavu porostů

- a) porosty schopné samostatného přirozeného vývoje: v řešeném území nejsou do této skupiny zařazeny žádné porosty.
- b) porosty blízké přirozenému složení: v řešeném území nejsou do této skupiny zařazeny žádné porosty.
- c) porosty vyžadující úpravy: 367C51
- d) porosty vyžadující úplnou změnu druhové skladby: 367C52

Procentické zastoupení jednotlivých skupin:

Stanovení hlavních směrů řízení vývoje pro základní jednotky

Vymezení typologických jednotek:

- I Z zakrslá doubrava - tvoří nejvýznamnější typologickou jednotku v území. Pokrývá skalnaté svahy a na skalních výchozech přechází do bezlesé skalní stepi.
- I J habřová javořina - zaujímá menší část území na severovýchodě na hlubších půdách směrem ke skalním výchozům je zřetelný přechod do zakrslé doubravy (I Z).

Převážná část lesních porostů v tomto chráněném území zde byla vysazena teprve na přelomu století a mají druhotný charakter. Vlivem velmi dlouhého období, kdy zde bylo udržováno bezlesí, vyhynula většina hájových a podrostních druhů rostlin a druhotně, uměle založené lesní porosty jsou v podrostu mimořádně druhově chudé. Mezernaté zakrslé doubravy s význačným podílem stepních druhů nejsou obhospodařovány jako lesní půda a jsou zahrnuty do managementu nelesních ploch. Nevhodné je druhové složení druhotných lesních porostů, ve kterých je vysoký podíl jehličnanů, borovice a zejména modřínu. Navíc většinou zabírají místo přírodovědně mnohem hodnotnějších stepních lokalit a nejsou tedy předmětem ochrany. Úplná likvidace těchto druhotných lesních porostů už dnes není účelná a nepřinesla by žádný výrazně pozitivní efekt. Z toho vyplývají následující zásady:

Hlavní zásady řízení vývoje:

- 1) Přednostně ze skladby porostů vylučovat nepůvodní dřeviny.
- 2) Zabránit dalšímu rozšiřování lesa na úkor stepních lokalit
- 3) Docílit postupné přeměny na cílovou druhovou skladbu, respektovat při tom lokální stanovištní rozdíly.
- 5) V místech, kde je to možné, využívat ve smyslu ustanovení lesního zákona přirozenou obnovu.
- 6) Využívat pro obnovu i vtroušených listnatých dřevin, zejména vzácnějších teplomilných listnáčů (jeřáb břek, jeřáb muk).
- 7) Vhodné vybrané stromy ponechat dožít až do jejich přirozené smrti jako doupné stromy.
- 8) Ponechat ležet na místě část méně hodnotných kmenů poražených starých stromů (jen domácí druhy) s tím, že objem odumřelého ponechaného dřeva by měl být výhledově alespoň 5, optimálně 10 m³/ha.
- 9) Samostatně vymezené územní jednotky N1 a N2 mají navržen vlastní management jako nelesní plochy

RÁMCOVÉ SMĚRNICE HOSPODAŘENÍ

cilový HS 1	porostní typ	Cilový hospodářský soubor Mimořádně nepříznivá stanoviště	Porostní typ DB	Výměra
----------------	--------------	--	--------------------	--------

soubory lesních typů 1Z, 1J	Funkční zaměření ochrana biodiverzity
Kategorie lesa les zvláštního určení, § 8, odst. (2), písm f) zákona č. 289/1995 Sb.	

Základní hospodářská doporučení (vyhláška č. 83/96 Sb.)

Hospodářský tvar les vysoký	Hospodářský způsob podrostní	Obmýti fyzický věk dožití	Obnovní doba nepřetržitá	Počátek obnovy
Meliorační a zpevňující dřeviny DB, HB, LP, BŘ, BŘK, MK	Minimální podíl MZD 70	Cílová druhová skladba DBZ 2-10, BK 0-3, HB 0-3, LP +3, JV 0-4, BŘ +2, JS 0-1 (JŘ, BŘK, MK) +		

Zákonná ustanovení (zákon č. 289/95 Sb.)

Maximální velikost holé seče 0,5 ha	Maximální šíře holé seče 1 porostní výška	Doba zajištění kultur 6	Minimální počty prostokoř. saz. v tis. ks DB 8, LP 4, BK 4, BŘ 3
--	--	----------------------------	---

Odchylka od modelu

Není žádoucí.

Obnovní postup

Postupná přeměna druhové skladby - uplatňovat podrostní způsob, u stromů cílové druhové skladby provádět jen jednotlivý asanační výběr.

Způsob obnovy (zalesnění)

Maximálně využívat přirozenou obnovu, doplňování podsadbou a podsíjí s ohledem na cílovou skladbu. Nepoužívat prostokořenné sazenice.

Péče o kultury

V případě potřeby ochrana proti bušení ožináním, ochrana proti okusu repelenty.

Výchova porostů

Při výchově usměrňovat na cílovou druhovou skladbu, omezovat nepůvodní dřeviny. Výchovu zaměřit na vytvoření silně diferencované porostní výstavby a uvolněný až přerušovaný zápoj. Na územních jednotkách N1 a N2 postupně rozšiřovat bezlesí s jen ojedinělými výstavky DBZ, BK, JŘ, BŘK a MK.

Bezpečnost produkce

Ohrožení přísušky, žírem hmyzu na listech a tracheomykózou.

Meliorace

nežádoucí

Doporučené výrobní technologie

Podporované funkce

biodiversita
nadregionální biokoridor
přírodní památka - skalní a lesostepní společenstva

Plánovaná hospodářská opatření pro LHP

Území jednotka L1

Oddělení	Por. skupina	Plocha ha	Věk	Lesní typ	HS	Zakmenění
367	C51 (část)	1,76 (8,46 celkem)	52	1Z1	1	9

Zast. dřevin		Zás.ha/celk.	Těžba ar/%		Zalesnění		Plocha
ar	%		Obnovní	Výchov.	Dřevina	%	
BO	62	35		62	35	DB	
LP	62	35		62	35	HB	
DB	35	20		35	20		
KL	17	10		17	10		

Poznámka	Krátkodobá opatření	Dlouhodobá opatření	Dlouhodobý cíl
Část porostní skupiny vymezená jako územní jednotky N1 a N2 se řídí samostatnými pravidly uvedenými u managementu nelesních ploch.	Podsadba a podsíje DB, probírky, příprava na postupnou přeměnu druhové skladby	Postupná přeměna druhové skladby, řídký až mezernatý zápoj z hlediska zájmů ochrany přírody žádoucí.	Přiblížit se přirozené skladbě DBZ 6-8, BK (HB 1-2, LP +-1, BR +-BO 0-+, (JR, BRK, MK

Území jednotka L2

Oddělení	Por. skupina	Plocha ha	Věk	Lesní typ	HS	Zakmenění
367	C52	0,63	88	1J5	1	9

Zast. dřevin		Zás.ha/celk.	Těžba ar/%		Zalesnění		Plocha
ar	%		Obnovní	Výchov.	Dřevina	%	
MD	63	100			DBZ	30	19
					HB	30	19
					JV	20	12,5
					LP	20	12,5

Poznámka	Krátkodobá opatření	Dlouhodobá opatření	Dlouhodobý cíl
Využit přirozený nálet v podrostu	Podsadba a podsíje DB, HB a LP, prosvětlení porostu a příprava na postupnou přeměnu druhové skladby	Postupná přeměna druhové skladby.	Přiblížit se přirozené skladbě DBZ 2-3, HB 2, JV 2-3, JS +-1, LP 1-2, +-1, MK +-1

Poznámka: Výměry obou porostních skupin jsou v LHP zaměněny !

6. NÁVRHY NA TECHNICKÉ ZABEZPEČENÍ A VYBAVENÍ (§ 10 odst. (6) vyhlášky)

- Označení CHÚ tabulemi se státním znakem je zcela nedostatečné. Pásové označení hranice je v současnosti obnovováno.. Mělo by dojít ke kompletnímu přeznačení území tabulemi se státním znakem. Při tom brát v úvahu i vyšlapané přístupové stezky.

Území zbytečně záměrně nezpřístupňovat! Zejména na stepních lokalitách je intenzivnější pohyb návštěvníků nežádoucí.

Změny hranic CHÚ se nenavrhují.

7. ORIENTAČNÍ PŘEDPOKLÁDANÉ NÁKLADY (§ 10 odst. (3) písm. d):

Nové označení území tabulemi se st. znakem 20 000,- Kč

ASANAČNÍ

Vřesoviště a fragmenty stepy - asanační náklady představuje:

1) odstranění nežádoucích dřevin na ploše asi 8 800 m² v ceně 7,20 Kč za m², t.j. 63 360,- Kč

Lesní plochy - asanační náklady představuje cena sazenic a jejich výsadba vyvolaná nezbytnou přeměnou druhové skladby porostu: celkem 95 000,- Kč

Vzhledem k nepříznivým stanovištním podmínkám je uvažováno se sadbou v rašelinocelulóзовých kelímcích. Přeměna může být rozložena na více let.

REGULAČNÍ

Stepní plochy - náklady na regulační management jsou tvořeny z nákladů na kosení roztržštěné plochy o celkové výměře asi 0,8 ha travního porostu a odstranění posečené hmoty ve stížených podmínkách prudkého svahu t.j. ročně 8.000,- Kč

a likvidaci náletových dřevin ve vřesovišti - cca. 4.000,- Kč

V případě vypalování se uvažují stejné náklady - předpokládá se, že vypalovaná plocha nebude v daném roce sečena. V nákladech není zahrnuta asistence hasičů.

Lesní plochy - regulační management nepředstavuje zvýšení nákladů oproti běžnému obhospodařování lesa

8. ZAJIŠTĚNÍ PRAKTICKÉ OCHRANY ÚZEMÍ (§ 10 odst. (1) písm. g)

Návrh zodpovědnosti za realizaci zásahů:

- Jednotliví soukromí vlastníci pozemků,
- Lesy hl.m. Prahy

Návrh subjektů pověřených kontrolou realizace:

Odbor životního prostředí MHMP

Návrh subjektů pověřených odborným sledováním změn v souvislosti s provedenými zásahy.

- Odbor životního prostředí MHMP

9. POUŽITÉ PODKLADY:

- rezervační kniha
- Natura Pragensis
- Péče o chráněná území přírody, V. Petříček a kolektiv, Praha 1996 (rukopis)
- vlastní průzkum

10. Zpracovatel: Ing. Samuel Burian
Löw & spol., s.r.o., Brno

Datum: 20. 8. 1999

Studie, plány a projekty pro krajinu a vesnici

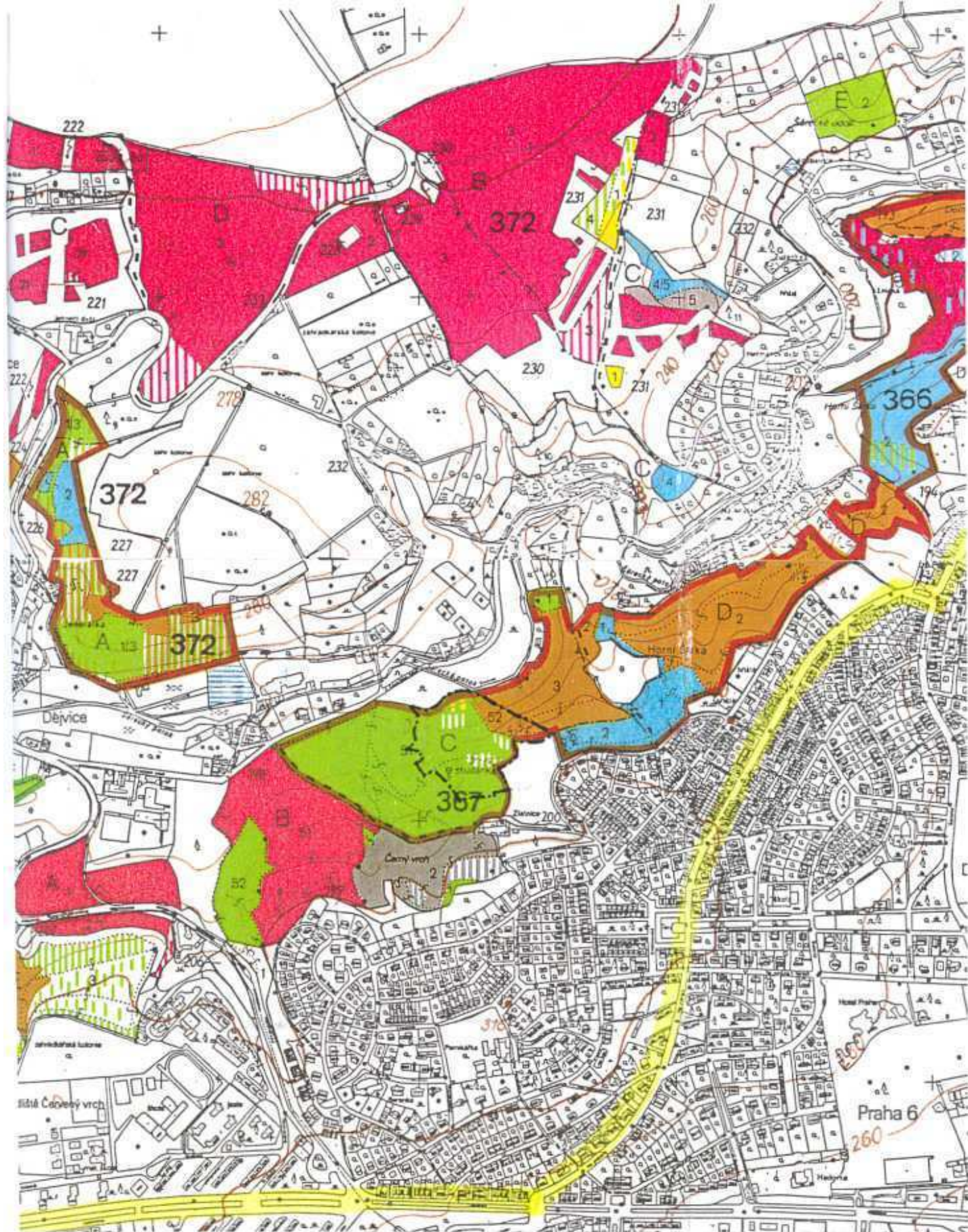
LÖW
s.r.o.

DIČ: 290-4590798

tel./fax: 05-57 62 50

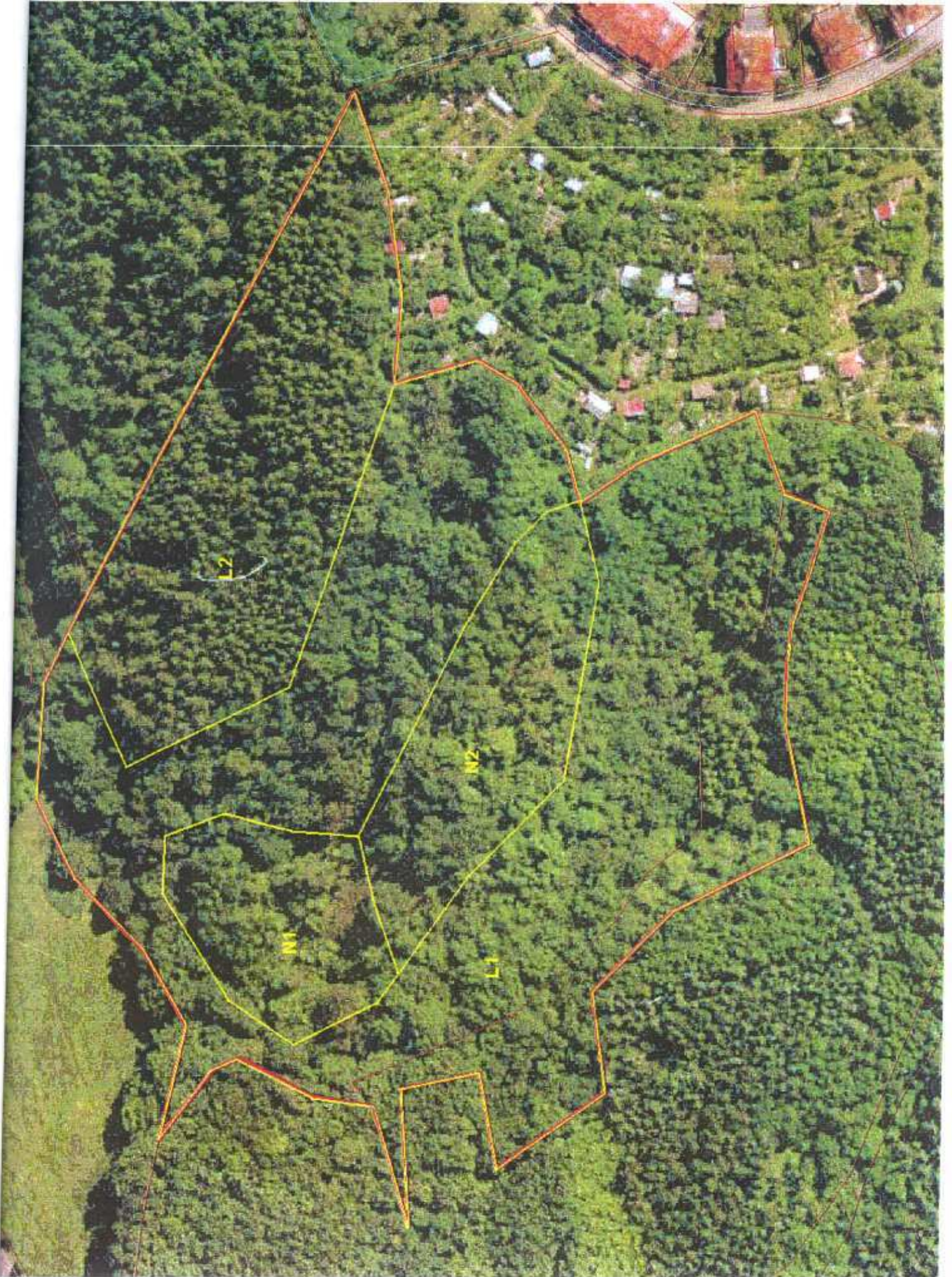
Vranovská 102, 614 00 Brno

_____
razítko a podpis

--- hranice přírodní památky

**Porostní mapa LHP
s vyznačením hranice PP Zlatnice**

MHMP00WHCFX

Magistrát

hlavního města Prahy
odbor životního prostředí

podle rozdělovníku

Váš dopis/ze dne

Naše značka

MHMP/38546/VIII/1073/00/Pav

Vyřizuje/linka

Ing. Pavlík / 4427

Praha

1.9.2000

Věc: Oznámení o schválení plánu péče

Oznamujeme Vám, že odbor životního prostředí MHMP jako příslušný orgán ochrany přírody schválil ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, plán péče pro zvláště chráněné území - **přírodní památku Zlatnice**, které bylo vyhlášeno vyhláškou NVP č.5/1968 Sb. NVP z 29.4.1968. Plán péče je schválen na období deseti let.

Magistrát hl. m. Prahy
odbor životního prostředí
Kau. přík. nám. 2

Ing. Kateřina Vaculová
vedoucí odboru

Úřední deska

vyvěšeno: 4. 9. 2000
sejmuto: 26. 9. 2000 *Pavlík /*

Přílohy: plán péče

Co: Andrea Isholová, Želivského 24, Praha 3
Suzann Ishola, Vancouver Port Moody, 134-101 Parkside, Kanada
/ AOPK ČR Kališnická 4-6, 130 00 Praha 3
/ AOPK ČR Řetězová 3/222, 110 00 Praha 1
odd. VII.
/ spis

V odpovědi, prosím, uvádějte naše číslo jednací.

Adresa:
Řásnovka 8
110 15 Praha 1

Telefon:
(*)2448 1111
2448 + linka

Fax: 232 26 29
IČO: 064 581

Bankovní spojení:
První městská banka
Malé nám. 11, Praha 1